

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 19. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211095178720/facsimile.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

Nu ringer alle klokker

Jorden har rystet under mine fødder, jeg kan ikke stå stille på den; jeg tør heller ikke, for det er farligt at stå stille; selv i kakkelovns-krogen er det galt, ti kakkelovnen kunde jo falde ned og slå mig ihjel, og i min seng er jeg ikke sikker, for natthuen kunde jo gerne glide ned over mit hoved og kvæle mig. Livet er fuldt af farer, ser jeg, og jeg er et ulykkeligt menneske. Og alt, hvad jeg troede på, er blevet hånet, så jeg ved hverken, hvad jeg tør tro eller tænke.

Men jeg er et lykkeligt menneske, for jorden er ikke så flad, som jeg har været overbevist om, og himlen hænger ikke så lavt, som jeg har tænkt, og det jeg hidtil har troet på, er jeg blevet fri for at tro på.

Fryd dig, min lettede og befriede sjæl! Du har rystet af den tro af dig, som hemmelig trykkede dig, som gnavede skjulte sir i dig. Du opdagede, at den var overflødig, og jublende kastede du den af i den nærmeste grøft. Nu er du fri og stolt som en ny sjæl; byrdesløs styrer du dig nu på ny ud i livet som en fisk, uhenørt ånd, og nu skal du til at leve forfra. Med usyrlig jubel udbreder du dine vinger, på hvilke du endnu erindrer trykket af den tunge last, som du har lædt tilbage. Mange, mange gange føler du nu din spændkraft forøget, udtømmelig synes det dig, at den er blevet, fordi du først nu kan bruge den uhindret, og hvis du i din flugt skulde føle mærkerne af de bånd, som snørede dig ind, da forøger det kun befrielsens velyst.

Har du ikke i lange tider med hamme skelet til den byrde, som andre har lagt på dig, den gang du endnu var ung og ikke havde vid nok til at undløbe? Har du ikke stønnet i stidhed, når senere